

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (Ιωάν. 4, 5-42)

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Ανέζα, στις 31/5/1983)

1. Αναζητώντας την ευτυχία

Δεν έχει αξία να ζήσει κανείς πάνω στην γη πολλά χρόνια. Αξία έχει να ζει αληθινά ευτυχισμένος.

Βέβαια ο άνθρωπος αναζητά πάντοτε την ευτυχία. Αλλά ποιά είναι η αληθινή ευτυχία; Και πού μπορεί κανείς να την βρει; Οι πρωτόπλαστοι έψαξαν να την βρουν με τον δικό τους τρόπο, έξω από το θέλημα του Θεού και κατάντησαν από το ένα κακό στο χειρότερο, από τη μια δυστυχία σε άλλη μεγαλύτερη. Και επειδή λίγο-πολύ όλοι τούς μιμούμαστε αναζητώντας την ευτυχία, περιήλθαμε σε τέτοια κατάσταση, που την αληθινή ευτυχία την θεωρούμε ψέμα και ανύπαρκτη εδώ στη γη.

Αναφέρεται ότι ένας αξιωματούχος του αυτοκράτορα της Γερμανίας Γουλιέλμου του Β' -αυτού που έκαμε τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και παραλίγο να γίνει κοσμοκράτορας- είχε αποκτήσει την εύνοιά του. Έλυne και έδενε. Όλοι του έλεγαν: «Μπράβο! Μπράβο! Τύχη βουνό!»

Αυτός όμως απαντούσε: «Τύχη, βουνό! Ευτυχία, ούτε στη μύτη της βελόνας!». Γιατί μίλησε έτσι; Γιατί η ευτυχία δεν βρίσκεται στο αν έχει κανείς δύναμη σωματική ή πολιτική. Ούτε στο αν η τσέπη του είναι γεμάτη. Και δεν ευρίσκεται η ευτυχία, στο αν έχει, τρώει, πίνει, γλεντά. Γιατί; Γιατί ο άνθρωπος δεν είναι ζωάκι που όταν τακτοποιήσει κάποιες τέτοιες ανάγκες του δεν έχει πια καμιά άλλη μέριμνα. Αλλά έχει και πνεύμα με άλλου είδους ανάγκες. Γι' αυτό, ένας φιλόσοφος, ευσεβής άνθρωπος, ο Βλάσιος Πασκάλ, είπε: «Η ευτυχία δεν βρίσκεται έξω από μας, στα πράγματα που υπάρχουν στον κόσμο, γύρω μας, ώστε αν τα αποκτήσεις να γίνεις ευτυχισμένος. Ούτε βρίσκεται μέσα μας όταν είμαστε σε ωραίες συναισθηματικές καταστάσεις. Η ευτυχία βρίσκεται στον Θεό. Άμα βρεις τον Θεό, έχεις ευτυχία, και πολλή και αιώνια! Και κάθε ημέρα η ευτυχία σου θα αυξάνεται!»

2. Το νερό της γης

Τι μας είπε το σημερινό Ευαγγέλιο;

Στη Σαμάρεια ήταν μια γυναίκα, που είχε θεωρήσει ότι η ευτυχία εξαρτάται, από το πόσο ο άνθρωπος θα περάσει ευχάριστα. Και πώς το ερμήνευε το «ευχάριστα»; Στο να ικανοποιεί πάντοτε τις επιθυμίες τής σάρκας. Έτσι λοιπόν βρήκε κάποιον άνδρα ο οποίος όμως είτε πέθανε, είτε την άφησε, δεν το ξέρουμε. Και επειδή δεν μπορούσε να κάνει «χωρίς», πήρε δεύτερο, πήρε τρίτο, τέταρτο, πέμπτο.

Πόσο οι σύζυγοι αυτοί ήταν νόμιμοι, και πόσο είναι ανεκτό μια γυναίκα να παίρνει πέντε άντρες, και ένας άντρας πέντε γυναίκες, αυτό το καταλαβαίνει κάθε άνθρωπος, που έχει λίγο καθαρή καρδιά.

Και μετά; Μετά από τον πέμπτο αυτή η γυναίκα είτε δεν βρήκε κάποιον νομιμοφανή, είτε ντράπηκε πια να αναζητεί άντρα, πήρε ένα στα κρυφά. Χωρίς να το ξέρει κανείς στην κοινωνία που ζούσε, ότι έχει άντρα. Φαινόταν ότι δεν έχει, αλλά στην πραγματικότητα είχε γιατί δεν μπορούσε να κάνει «χωρίς». Νόμιζε πως από μια τέτοια ζωή εξαρτάται η χαρά και η ευτυχία.

Αυτή η γυναίκα πήγε μία μέρα με τη στάμνα της να πάρει νερό από ένα πηγάδι και εκεί βρήκε τον Χριστό. «Ωρα ην ωσει έκτη». Δηλαδή μεσημέρι. Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας «έξι ήταν η ώρα», τότε που κατά τρόπο εντελώς αδικαιολόγητο και καταστρεπτικό, η Εύα αμάρτησε στον Παράδεισο και κλώτσησε την ευτυχία. Και να πάλι την ίδια ώρα, μία γυναίκα «παρανοημένη», που δεν ήξερε πού ψάχνει να βρει την ευτυχία και την χαρά, έπεσε πάνω στην πηγή της χαράς και της ευτυχίας στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό.

Ο παντογνώστης Θεός βλέποντάς την να βγάζει σιωπηλά νερό, της είπε: «Δος μοι πιείν». Δος μου και Μένα λίγο νερό να πιώ.

Και τότε φάνηκε τι χάος πνευματικό έχουν οι άνθρωποι, που ζουν μακριά από τον Θεό. Γιατί; Γιατί η γυναίκα αυτή χωρίς να νοιάζεται που ζούσε έτσι, τρισάθλια, μέσα στην αμαρτία, όταν άκουσε τον Χριστό να της λέει: «δος μου νερό» θυμήθηκε τους θρησκευτικούς νόμους, που έλεγαν, ότι οι Σαμαρείτες δεν κάνουν να δίνουν νερό στους Ιουδαίους. Και είπε: «Πώς εσύ, Εβραίος, ζητάς από εμένα να σου δώσω νερό, που είμαι Σαμαρείτιδα; Είναι αμαρτία. Δεν μπορώ να σου δώσω ούτε σταγόνα».

Παρατηρεί ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:

«Είχε την ψυχή γεμάτη από ακαθαρσία και ασχολιόταν με ένα εντελώς εξωτερικό και ασήμαντο πράγμα». Όπως κάνουν τόσο συχνά οι άνθρωποι που

έχουν ξεφύγει από το θέλημα του Θεού. Ενώ είναι ολόκληροι βουτηγμένοι στη λάσπη, κοιτάζουν μήπως είναι καμιά μουτζουρίτσα στο μάγουλό τους ή στην μύτη τους. Δηλαδή ασχολούνται με το «έξωθεν του ποτηρίου» και όχι με το περιεχόμενό του.

Της λέγει ο Χριστός:

-Αν ήξερες ποιός είναι Εκείνος που σου μιλάει, θα Του ζητούσες εσύ νερό. Δεν θα Με άφηνες να σου ζητήσω Εγώ. Και Εκείνος θα σου έδινε το αληθινό νερό, που όποιος το πιεί δεν πρόκειται να διψάσει ποτέ! Όποιος πιεί από το νερό που βγάζει αυτό το πηγάδι, θα ξαναδιψάσει σε μερικές ώρες. Όποιος πιεί από το νερό που δίνω Εγώ, δεν πρόκειται να ξαναδιψάσει ποτέ!

Από όποιο νερό της γης και αν πιείς αδελφέ, θα ξαναδιψάσεις. Είτε το θεωρήσεις ότι είναι το χρήμα που το μαζεύεις και το βάζεις στην τσέπη σου, είτε ότι είναι το νόστιμο φαγητό, είτε θεωρήσεις ότι είναι η σαρκική ευχαρίστηση, είτε ένα αξίωμα, είτε ένα απόκτημα, ο,τι και να πεις, όσο και να πιείς από τα επίγεια, θα διψάσεις πάλι! «Ος δ' αν πίη εκ του ύδατος ου εγώ δώσω αυτώ», όποιος πιεί από το νερό που θα του δώσω Εγώ, δεν θα διψάσει ποτέ πια!

3. Από την έρημο στον Παράδεισο

Είπε η γυναίκα στο Χριστό:

-Δος μου, Κύριε, αυτό το νερό που δίνεις Εσύ, για να μην διψάω και να μην έρχομαι συνέχεια εδώ.

Ο Χριστός της είπε:

-Πήγαινε πρώτα φώναξε τον άντρα σου, να το δώσω σ' εκείνον, και μετά να το έχετε οικογενειακά.

Του απάντησε:

-Άνδρα ουκ έχω.

Και ο φιλόανθρωπος Κύριος αποκαλύπτοντας την αλήθεια, και δείχνοντάς της ότι είναι παντογνώστης τής είπε.

-Σωστά το λες ότι δεν έχεις άνδρα. Γιατί είχες πέντε, και αυτόν που έχεις

τώρα δεν είναι άντρας σου, αλλά τον έχεις στα κρυφά.

Απάντησε εκείνη:

-Καταλαβαίνω Κύριε, ότι τα ξέρεις όλα, ότι είσαι προφήτης.

Και η Σαμαρείτιδα άφησε την στάμνα της, πήγε στο χωριό και φώναξε στον κόσμο: «Βρήκα ένα άνθρωπο που μου είπε όλα όσα έκανα. Ελάτε και σεις να δείτε μήπως είναι ο Χριστός».

Η ίδια βέβαια από αυτό που της συνέβη, πίστευσε. Και αφού πίστευσε, τι έκανε;

Ενώ μέχρι τότε είχε βάλλει στόχο της, να τρώει, να πίνει και να γλεντάει, για να γίνει ευτυχισμένη, από εκείνη την στιγμή κατάλαβε ότι η ευτυχία δεν είναι ούτε σε εκείνα που θα αποκτήσεις, ούτε σε εκείνα που σου δίνουν το σώμα και συναισθήματα, αλλά είναι στον Θεό.

Και ο Θεός, γέμισε την καρδιά και τον νου της. Και από εκεί και πέρα, η πόρνη, το έμψυχο διδασκαλείο της διαφθοράς, το έμψυχο κήρυγμα της δυστυχίας και της αποστασίας, έγινε κήρυκας του λόγου του Θεού. Αμέσως προσείλκυσε στην πίστη τις πέντε αδελφές της, που ήταν ίδια κατάσταση με αυτή και τα δύο παιδιά της. Οικογένεια διαλυμένη από την σαπίλα της αμαρτίας και της διαφθοράς. Αλλά ήταν τόση η δύναμη της χαράς και της ευτυχίας, που μπήκε στην καρδιά της Σαμαρείτιδος, ώστε μεταφέρθηκε από την εμπειρία της και τον λόγο της σε όλα τα μέλη της οικογενείας της, και πίστευσαν όλοι!

Η ίδια, για περισσότερα από τριάντα χρόνια, γυρίζει με τις αδελφές της, που έχουν γίνει υποδείγματα αγνότητας, εγκρατείας, και ευσεβείας, και κηρύσσει παντού τον Χριστό. Γιατί θέλει από το νερό που ήπιε εκείνη να πιουν και οι άλλοι άνθρωποι.

Ο ένας γιος της, ο Βίκτωρας, ήταν αξιωματούχος του Ρωμαϊκού στρατού. Όταν διάταξε ο Νέρων, τον διωγμό κατά των χριστιανών, αυτός ομολόγησε την χριστιανική πίστη. Και τότε κατέβηκε άγγελος Κυρίου και τον ονόμασε «Φωτεινό», διότι ήταν φως και φώτιζε. Και αυτός κάλεσε την μητέρα του, τις αδελφές της και τον αδελφό του και όλοι μαζί, έδωσαν ομολογία πίστεως εις τον Χριστό. Μαρτύρησαν στις 26 του Φλεβάρη για το όνομα του Χριστού στον οποίο είχαν αφοσιωθεί με όλη τους την ψυχή, γιατί κοντά σ'Αυτόν είχαν βρει την αληθινή ευτυχία!

Όποιος πιεί από το νερό που δίνει ο Χριστός, δεν διψάει πια «εις τον αιώνα», αλλά το νερό αυτό γίνεται πηγή, που τον χορταίνει για πάντα – όπως χόρτασε την ακόρεστη από τις απολαύσεις της ζωής Σαμαρείτιδα, τις αδελφές της και τα παιδιά της- και τον οδηγεί στην αιώνιο ζωή.

Και τόσο πολύ χορταίνει κανείς, ώστε από τη στιγμή που θα γευθεί το «αθάνατο νερό» θέλει, ημέρα με την ημέρα, να τρώει λιγότερο, να πίνει λιγότερο, να διασκεδάζει λιγότερο. Και όσο το κάνει αυτό, γίνεται βαθύτερα ευτυχισμένος. Γιατί; Γιατί η ευτυχία βρίσκεται στον Θεό. Και μακάριος και παντοτινά ευτυχισμένος, εκείνος που φροντίζει να ενώσει τον εαυτό του με τον Θεό. Γιατί ο Θεός δίνει πλούσια τα χαρίσματά Του, και κάνει τον άνθρωπο ευτυχισμένο για πάντα.

Ας συνετιστούμε από τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Και όντας μέσα στον ναό Του τον Άχραντο και Άγιο, που είναι πλήρης της δόξης Του, εδώ που η χάρη Του και το έλεος Του είναι φανερά, ας Τον παρακαλέσουμε να ελευθερωθούμε από τον κόσμο και να πάμε πιο κοντά Του. Και να μας δυναμώσει να Τον πλησιάσουμε με θάρρος και δυναμισμό, όπως η Σαμαρείτιδα. Αμήν.-